

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Retsforbundets Program i aktuel Belysning

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1950

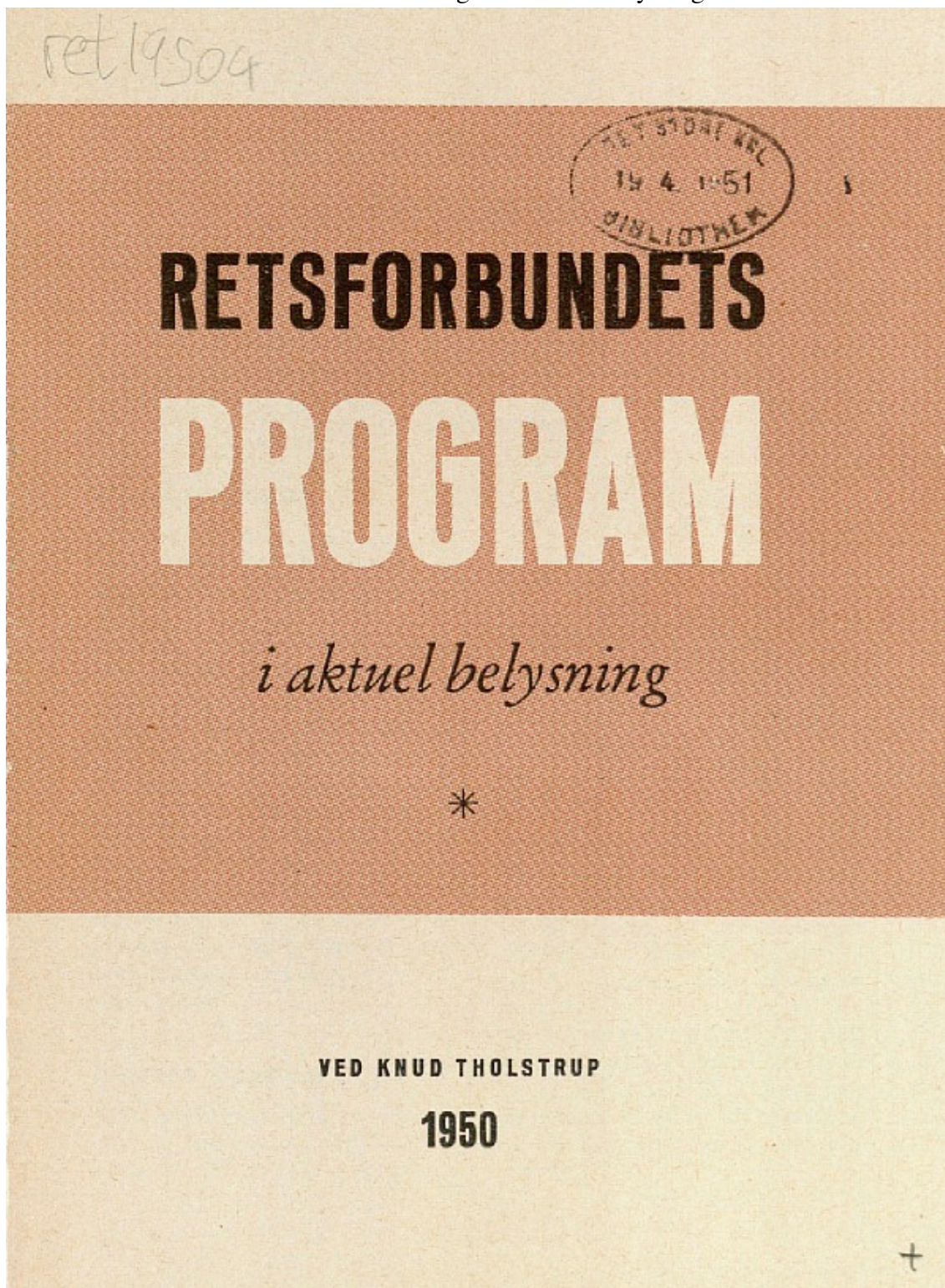
Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

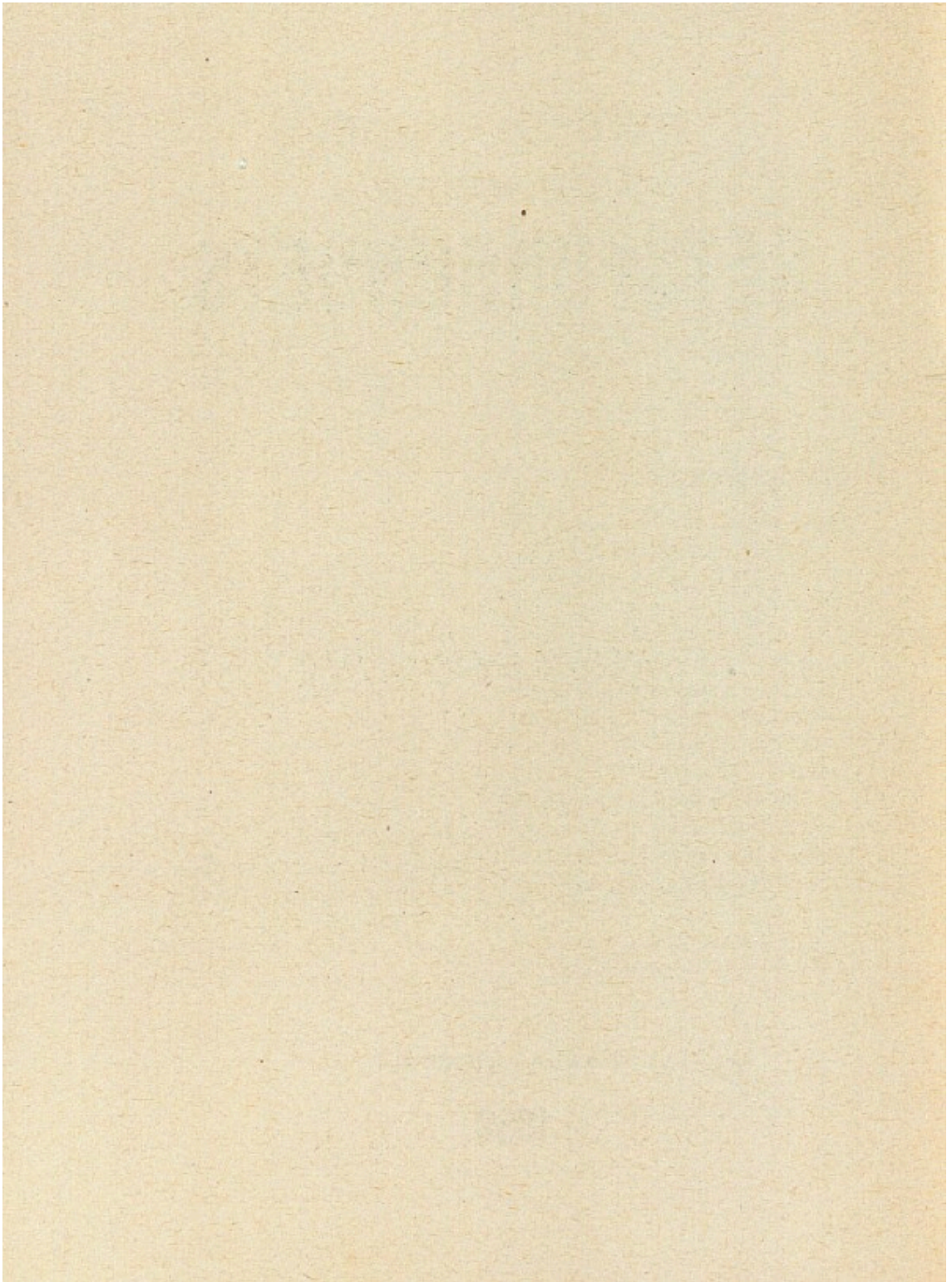
Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

OM RETSFORBUNDETS PROGRAM

Retsforbundets mål er at gøre Danmark til en retsstat, d. v. s. en hæderlig stat, hvor man i lovgivningen følger samme moral som den, der anerkendes mand og mand imellem.

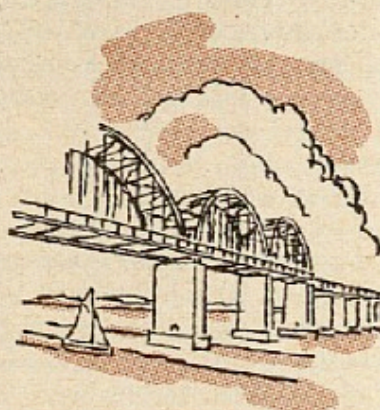
Ejendomsretten

Ethvert menneske bør have det fulde udbytte af sit arbejde, og ret til at bruge dette, som han ønsker.

Overalt i verden gælder mellem borgerne indbyrdes den moral, der er udtrykt i budet: „Du må ikke stjæle“; det enkelte menneske har efter denne lov ikke ret til at tage et andet menneskes retmæssige ejendom. Man får heller ikke denne ret, fordi man optræder som flertal. Det er uretfærdigt, når et flertal, f. eks. gennem skatter, tager fra den ene borger og gennem tilskudsordninger giver til den anden.

Statens opgaver

Staten bør kun være en organisation, bestemt til at løse de opgaver, hvori alle er lige in-

teresserede, bl. a. udenrigspolitik, retsværn, sundhedsvæsen og sikring af samfærdslen, samt at forhindre, at befolkningen udnyttes af monopoler, truster og prisaftaler, der fordyrer varerne.

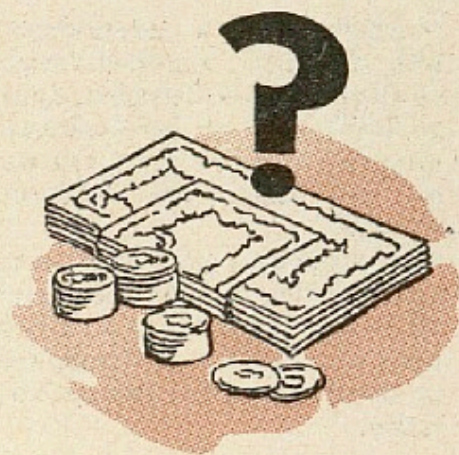
Andre opgaver end disse, som staten i dag tvinger borgerne til at være med til, kan og bør løses som frivillig fællesopgave og overlades til det private initiativ.

Statsstøtte til kulturelle opgaver fører til ensretning og kontrol, som modvirker vækst i det åndelige liv.

Hvor skal pengene komme fra?

Lige så naturligt, som det er at lade den enkelte borger beholde det fulde udbytte af sit arbejde, vil det være at lade samfundet få alle samfundsskabte værdier og indtægter.

I det nuværende samfund er det lige omvendt; den enkelte borger må aflevere en væsentlig del af sin indkomst i skat direkte eller indirekte — jo flittigere og dygtigere han er, desto mere skal han af med —, medens de samfundsskabte værdier uden arbejdsindsats indkasseres af den lille del af befolkningen, der er så heldige at eje jordværdierne.

Alle, der fødes, bør have lige ret til livet, til naturens rigdomme, til luften, til vandet og til jorden.

I vort nuværende samfund har vi alle lige ret til luften og til vandet, men ikke til jorden. Retsforbundet mener, at der også skal være lige ret til jorden. I retsstaten kan den enkelte borger kun få ejendomsret til jorden ved at betale en årlig godtgørelse til stat og kommune for den del af Danmarks jord, som han råder over. Det er denne godtgørelse, som vi kalder *grundskyld*, og med indførelsen af denne „afvikles“ skat på arbejde, omsætning og forbrug.

Det, at man skal betale et årligt beløb for benyttelsen af et stykke jord, er jo ikke noget nyt. Enhver grundejer betaler i dag ganske det samme i form af renter på prioriteterne i jorden, og for etageejendommens vedkommende udgør beløbet en del af huslejen.

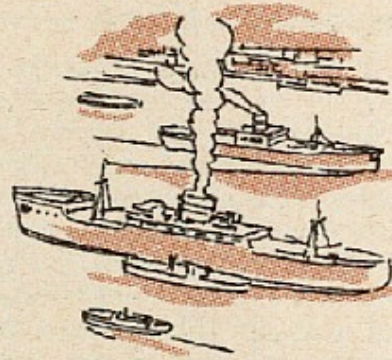
Enhver stigning i grundværdien, bortset fra den værdistigning, som er skabt ved borgerens egen forbedring af jorden, vil komme samfundet til gode. Da man således i retsstaten ikke kan tjene penge ved grundspekulation, vil det blive for dyrt at lade byggegrunde henligge uudnyttet, og da man skal betale fuld grundskyld af

sin jord, hvad enten man bruger den eller ej, vil jorden blive udnyttet så hensigtsmæssigt som muligt. Boligbyggeriet fremmes, og det bliver nemt for den unge, dygtige landmand at starte sit eget, da der ikke skal præsteres udbetaling ved jordkøb. Det samme gælder andre virksomheder — byggegrunde til et værksted eller en fabrik kræver ikke kapital. Det bliver ikke dyrere at bo i eget hus, og huslejen vil ikke stige, fordi renten skal betales til det offentlige i stedet for til prioriteterne.

Fri handel

Grundskylden vil med tiden kunne give de midler, der skal bruges til dækning af de egentlige offentlige udgifter. Lige retten til jorden er herved indført og grundlaget lagt for retfærdige samfundsforhold, der dog ikke kan sikres fuldt ud, uden at andre monopoler og særrettigheder ophæves. Toldbeskyttelse og valutarestriktioner, den såkaldte planøkonomi, skaber monopolagtige særrettigheder til enkelte personer eller erhverv, fordyrer varerne for hele befolkningen og medfører et kostbart kontorstyre.

Frihandel betyder, at man sælger sine eksportvarer, hvor og når man kan få højeste pris, og køber sine importvarer, hvor

og når de er billigst. Herved løser man landets valutaproblemer. Fri vareudveksling mellem landene og fri konkurrence er det nødvendige grundlag for en naturlig og retfærdig prisdannelse, for rationel og øget produktion og dermed højere levestandard.

Retsforbundet står sammen med indsigtfulde og modige folk i andre lande om at afvikle restriktionerne og indføre fuld frihandel. Men Danmark kan selvstændigt og alene indføre frihandel straks, som Bernstorff og Reventlow med så stort held gjorde det i 1797. Disse kloge mænd indså, at det var importen af varer, der gjorde landet velstående. Har man først importeret varer, skal eksporten nok komme i gang af sig selv, idet vi jo ellers ville få importvarerne gratis. Forhindring af import er det samme som at forhindre eksport og dermed produktion og beskæftigelse.

Menneskets frihed

Ved begrænsning af statsopgaverne og ved indførelse af grundskyld og fri handel er grundlaget for det samfund, vi kalder retsstaten, skabt. Det er et samfund, hvor der er en naturlig grænse for flertallets ret over den enkelte, hvor mennesket har sin frihed inden for den grænse, der sikrer andre den samme frihed, hvor den enkelte har store muligheder, men også ansvar, og hvor enhver kan udnytte sine evner i arbejdet frem mod en selvstændig og rigere tilværelse. I en retsstat, fri for monopoler, vil den enkeltes øgede flid og dygtighed gavne ikke alene ham selv, men også hans medmennesker, idet det er det monopolfrie samfunds særkende at den frie konkurrence skaber billigere og bedre varer og dermed større realløn for alle.

Militærtjeneste

Den tvungne værnepligt er i strid med individets frihed. Al militærtjeneste bør ligesom polititjeneste være frivillig og lønnet. Omfanget af landets forsvar bør bestemmes af folkets flertal.

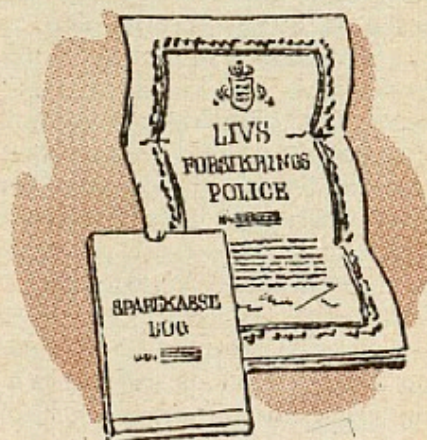
Fri valgret

Alle medborgeres lige ret til samarbejde om løsningen af

politiske opgaver i rigsdag og kommunale råd bør sikres gennem en valglov, der giver vælgerne ret til direkte at få størst mulig indflydelse på, hvem der skal repræsentere dem i rigsdagen og kommunale råd, i stedet for som nu at lade partibestyrelserne afgøre hvilke personer, der kan vælges.

Social forsorg

Forsorg for invalider og abnorme er en opgave, som falder under staten, medens f. eks. sikring af sunde menneskers alderdom er en opgave, som bør overlades til menneskene selv at løse på den måde, der tiltaler den enkelte bedst, enten ved opsparing eller ved forsikring, der er langt billigere end det nuværende system med den kostbare offentlige administration. Det er Retsforbundets mål at overflødigøre den

omfattende sociale forsorg og usunde understøttelsespolitik, som vi kender den i dag. Fjerner vi årsagen til fattigdommen, indskrænkes også fattigvæsenets og politiets opgaver — kriminaliteten bliver mindre.

En af inflationsårsagerne — måske den vigtigste — fjernes

Fra det øjeblik, grundskylden er vedtaget, standser kapitali-

seringen af grundværdistigningerne. Hidtil har denne kapitalisering medvirket til en stadig nedgang i kronens købekraft, fordi grundværdistigningen blot er en højere vurdering af de bestående goder i modsætning til den formuestigning, der finder sted ved, at realværdierne gennem kultivering, byggeri, udvidelse af besætninger, fremstilling af maskiner og transportmidler etc., øges.

Retsforbundets program nødvendiggør en overgangstid

med sanering af den offentlige gæld og gennemførelse af foranstaltninger til afvikling af de uheldige følger af den uretfærdige politik, der hidtil er ført.

Aldersrente og pension må fortsat udbetales

til de ved overgangstidspunktet berettigede, medens den gradvis bortfalder for dem, der endnu ikke har nået denne alder.

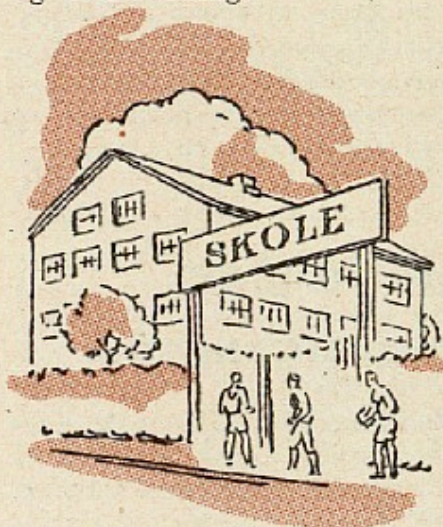
I fremtiden bliver det muligt for enhver selv at sikre sin alderdom — enten ved opsparing eller ved forsikring, idet jo enhver fremtidig beholder sin ar-

bejdsfortjeneste. Derved bliver det muligt for de gamle at tilbringe deres alderdom som frie, selvstændige mennesker på den måde, den enkelte foretrækker. Som eksempel kan nævnes, at man for 2 kr. om ugen fra sit 20. år kunne tegne en forsikring, der giver det samme beløb, som aldersrenten i dag udgør.

Til bestridelse af disse og andre bundne midlertidige udgifter bliver det nødvendigt foreløbig at opretholde visse skatter — f. eks. de såkaldte giftskatter på øl, spiritus og tobak, som retsforbundet ikke billiger i princippet, men som til en vis grad kan siges at være frivillige.

Skolerne

Vor nuværende skoleordning opretholdes, indtil løsningen af de økonomiske spørgsmål har skabt forudsætningen for, at forældrene selv kan bestemme formen for børnenes opdragelse og undervisning.

Midlerne til jordens frigørelse

Til frigørelse af jorden har retsforbundet på rigsdagen fremsat forskellige overgangsforslag, hvis hovedlinie har været den, at de mennesker, hvis formue tilfældigvis bestod af grundværdier, ikke skulle bære tabet ved grundrentens inddragning alene, men at alle formueejere skulle deltage heri på lige fod, uanset hvori deres formue bestod. En sådan formueafgift

kan fordeles over en årrække, der har været nævnt 1% om året i 25 år, således at udgifterne for formueejerne ikke bliver større, end at de bliver i stand til at udrede den af de besparelser, de opnår ved bortfaldet af den nuværende formue- og indkomstskat.

Den nu nedsatte grundskyldskommission, hvori alle partier og interesser er repræsenteret, har bl. a. til formål at finde frem til en form, der samtidig med at være fuldt retfærdig ikke slår noget i stykker.

Restriktionerne bliver overflødige

Ved inddragning af grundværdierne og ved en gradvis afvikling af den offentlige gæld, der ikke modsvares af reelle værdier, tilvejebringes der et sundt grundlag for orden i den offentlige økonomi — inflationen standses, og de såkaldte ledige penge opsuges, dermed bortfalder den almindelige begrundelse for de gældende restriktioner.

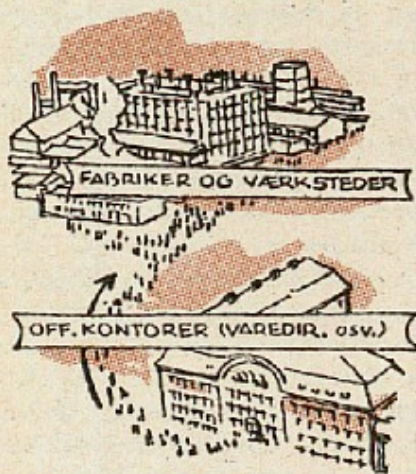
Dette betyder en frigørelse af de produktive kræfter og voldsom nedgang i den offentlige administration, som medfører uhyre besparelser og endelig mulighed for at komme helt ud af det bestående skattesystem.

Retsforbundets program i aktuel økonomisk belysning

Skatter og afgifter kan afvikles

Når samfundet får sine indtægter gennem grundskylden og sparer udgifterne til forrentning af den offentlige gæld, kan alle indirekte skatter og alle toldafgifter straks ophæves, bortset fra de før nævnte „giftskatter“, som må nedbringes trinvis og allerede straks nedsættes til et rimeligt niveau. De fleste toldkontorer og skattekontorer kan herefter lukkes, og de tusinder af overflødige funktionærer sættes ind i produktionen. De vil derfor ikke længere belaste statens og kommunens lønkonti.

I pengeregighedens herlige år

1946 foretoges der ikke mindre end 794,000 udpantninger for skat. Ved produktionsforøgelse gennem overflytning af arbejdskraft fra administration til produktion øges velstanden.

Kronens købekraft stiger, tusinder ud i produktionen

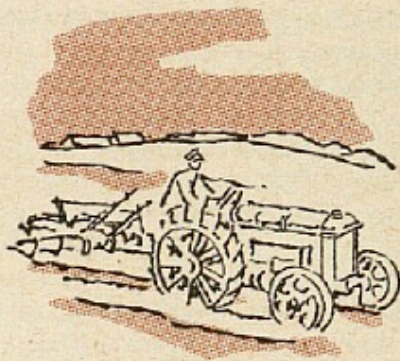
Ved toldens og især toldbeskyttelsens og skatternes bortfald falder produktionsomkostningerne og varepriserne. (Det er en kendsgerning, at de fleste skatter automatisk overvæltes på varepriserne). Derved bliver vi meget mere konkurrencedygtige med udlandet, hvilket giver større exportmuligheder og dermed flere varer til landet som betaling. Folk kan købe flere varer, når de bliver billigere, og dette øger beskæftigelsen.

Initiativet vil ikke længere blive bremset, og takket være restriktionernes afvikling vil der blive frigjort de tusinder fra den offentlige og private administration, der er brug for til indsats i produktionens tjeneste. Tænk på den løn, disse i dag oppebærer uden med en finger at deltage i varefrem-

bringelsen; tværtimod virker de irriterende og forsinkende på den produktive del af befolkningen. I de sidste 20 år er der blevet ansat 81.000 flere i offentlig tjeneste, medens befolkningstilvæksten kun retfærdiggør de 21.000 heraf. Lønnen til de 60.000 og det tilsvarende produktionstab er den pris, som den arbejdende del af befolkningen må betale for administration af deres egne anliggender udover den administration, der var stor nok for 20 år siden.

Investering, modernisering, rationalisering

Ved restriktionernes og skatternes bortfald vil der blive penge til investering i nye maskiner og produktionsmidler, og dermed kan modernisering og rationalisering hurtigt gennemføres.

Dette gælder såvel industri, landbrug som transportvæsen, der endnu ikke har fået fornyet og moderniseret sin park af maskiner, traktorer og motorkøretøjer tilstrækkeligt.

Stigende realløn

Rationaliseringen billiggør produktionen, konkurrencen regulerer priserne. Lønnens købekraft forøges betydeligt, ved at told og skatter afskaffes, og ved at varepriserne går ned, når de frigøres for de overvæltede skatter.

Større udbytte til de flittige og dygtige

I modsætning til de nuværende skatter, som straffer flid og sparsommelighed, vil grundskyld indført på landet hurtigt give større udbytte for de flittige og dygtige, medens de få procent, som er det modsatte, må vige pladsen for den landbougdom, som i dag, trods uddannelse, erfaring og lyst, ikke kan komme til at virke med den jord og de dyr, som de holder af.

Grundskylden vil endvidere fremme en naturlig udstykning, som f. eks. af de marker, der på grund af afstanden til gården er uøkonomisk at drive. Oprettelsen af nye brug vil billiggøres ved, at der ikke kræ-

ves kapital til jordkøb og ved en friere byggevirkksomhed uden told- og skattefordyrelse.

Byggeriet billiggøres

Grundskyld standser grundspekulationen i byerne og deres opland. At ligge med uudnyttede byggegrunde, vil da blive en kostbar fornøjelse. Da der ikke længere skal bruges penge til at købe grund for, bliver det langt lettere at finansiere byggeriet, som tillige lettes ved frigørelsen af arbejdskraften og ved billiggørelsen af materialer og transporten af disse; med andre ord: byggeriet billiggøres med det resultat, *at huslejen i de nye ejendomme og enfamiliehuse går ned.*

Fri handel

Først og fremmest nyttevarer

Frihandel betyder for forbrugerne frit valg mellem de udbudte varer. Til et frit marked må handelen importere de varer, som husmødre og andre forbrugere efterspørger.

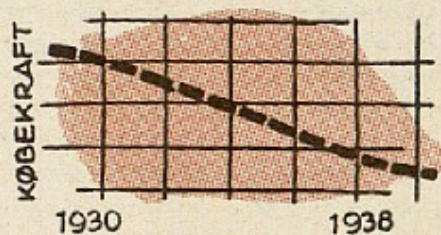
Den forretningsmand, som tilsidesætter kundernes krav, vil hurtigt blive færdig med at handle. Snakken om, at „grossererne kan skalte og valte med „landets“ valuta og hjemkøbe

dyre luksusvarer i stedet for nyttevarer“ gælder ikke, når markedet er frit. Propagandaen på denne linie stammer fra dårligt ledede industrivirksomheder, som frygter konkurrence.

De kolossale tab ved den bundne handel

Frihandel betyder toldens og restriktionernes bortfald, hvilket som før nævnt sparer uhyre summer til tjenestemandslønninger og lønninger til privat ansatte, som skal holde de offentligt ansatte i arbejde med attester, ansøgninger osv., men det betyder endvidere, at handelen frit kan købe fra hvem og hvor den ønsker, og navnlig på det tidspunkt, den ønsker

det. Grosserer-societetet gjorde nogle beregninger før krigen over, hvad valutacentralen kostede landet i tabt fortjeneste ved køb på forkerte steder og til forkerte tidspunkter, og kom til et beløb på 100 mill. kr. årligt. Hvad er det så ikke i dag, hvor besværlighederne er mangedoblet? Hvem der betalte dette tab, kan læses i de statistiske efterretninger, som siger, at den danske arbejders levestandard i perioden under valutacentralen faldt med over 10% i en tid, hvor den tekniske udvikling burde have givet en stor stigning.

De to pristal

Før krigen beklagede landbrugerne sig over spændvidden mellem de to pristal; det som gælder for landbrugets produkter *afhentes* på gården, og det som gælder for importerede eller her fabrikerede varer *leveres* på gården — og med rette; fordi landbruget ingen mulighed har for at vælte skatter og

andre omkostninger over på deres exportvarer, hvis pris normalt bestemmes af verdensmarkedet. Det er derfor livsvigtigt for landbruget at få disse omkostninger bragt ned til det mindst mulige. Det samme gælder den eksporterende industri med skibsværfterne i spidsen.

Omkostningerne kan nedbringes

Handelsomkostningerne kan kun nedbringes ved fri omsætning og større konkurrence, og ved at varerne bliver toldfri og handelen ligesom de andre erhverv skattefri.

Som det er nu, væltes skatterne og de af restriktionerne skabte administrationsudgifter over på varepriserne, således at priserne på importvarerne forhøjes for forbrugerne, og det beløb, producenterne får hjem for exportvarerne, formindskes.

Tag skatterne og restriktionerne væk, — og producentens købspriser vil gå ned, samtidig med at han får større andel af exportindtægterne.

Samme dobbeltvirkning har nedbringning af transportomkostningerne. Læg mærke til, at det er landbrugets 200,000 udøvere, der bruger hovedparten af hele landets transportmidler — det er på landet, afstandene er, og det er land-

brugets grovvarer, som vejer og fylder noget — de 200,000 landmænd betaler langt over halvdelen af de 250 mill. kr., der betales i samtlige automobil- og benzinskatte.

Skatterne afvikles

ved indførelse af *grundskyld* til dækning af de *naturlige* udgifter, og *frihandel*, som bl. a. afskaffer de *unaturlige* udgifter til overadministration.

Med det formål at udligne og delvis bøde på nogle af de værste følger af uretfærdighederne, opkræver man nu skatter til betaling af understøttelser og andre sociale foranstaltninger; men størstedelen af disse skatter overvæltes på varepriserne, således at det er forbrugerne, som betaler de sociale udgifter. Arbejderne har således selv måttet betale for socialloven plus hele dens enorme administrationsudgifter.

Gaa til ondets rod

Retsforbundet er det eneste parti, som viser vejen til en rationel løsning af problemerne, idet vort programs gennemførelse fjerner *årsagerne* til misforholdene. Det er langt klogere og billigere at gå til ondets rod og fjerne årsagen end bagefter, og som oftest for sent, med kostbare foranstaltninger at søge at bøde på virkningerne af en forkert politik.

Derfor er der kun ét at gøre:

Vær med til at udbrede kendskabet til disse økonomiske grundlove.

Vær med til at få Retsforbundets program gennemført.

Ønsker De at støtte Retsforbundets arbejde, bør De indmelde Dem i *Danmarks Retsforbund*, adresse: *Landssekretariatet, Christiansborg, København K.*

Ønsker De at følge med i, hvad Retsforbundets talsmænd siger i rigsdagen eller skriver om tidens problemer, bør De abonnere på et af vore blade.

Ugebladet VEJEN FREM — kr. 16,00 pr. år. Kr. 4,00 pr. kvartal.

Månedssblad RET OG FRIHED — kr. 5,00 pr. år.

Arbejderkredsens agitationsblad REALITET, hver 14. dag —
kr. 3,00 pr. år.

Månedssblad D. R. U. Nyt. — Medlemsblad for Retsforbundets
ungdom — kr. 3,00 pr. år.

Denne PJECE 10 øre — Betydelig rabat ved større bestillinger.

BREVKORT

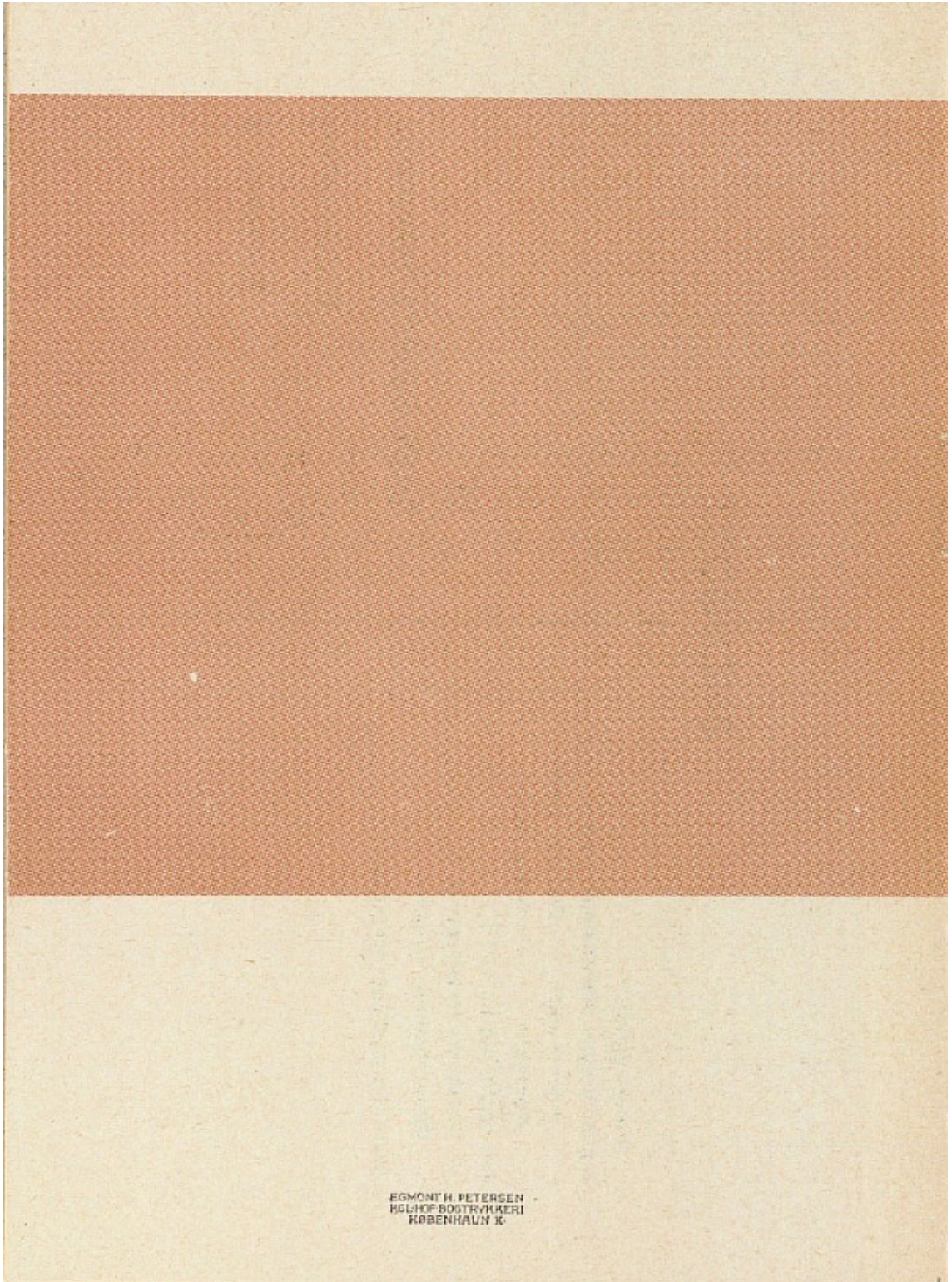
Undertegnede
tegner herved Abonnement paa
„Vejen frem“ „Ret og Frihed“
„Realitet“ „D.R.U.Nyt“
indmelder sig herved i
Danmarks Retsforbund
Retsforbundets Ungdom
(Det ikke ønskede overstreges.)

Til

Retsforbundets Sekretariat

Christiansborg

København K

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk